

redko tako vino. To pa prihaaja odtod, da je ležalo predolgo na tropinah ali pa, da se je pri prešanji veliko grozdnih pešek zdrobilo. V njih je tista vgatna čreslovina in torej ni mogoče drugače, kakor da se prime potem tudi vina.

Mogoče pa je odvzeti to vinu, ako ti je za to, da bode okusno. Zdravilo imaš v beljaku kurjih jajec. Ako namreč vtareš iz 3 do 4 jajec beljak ter ga pustiš potem na hladnem kraju, da postane tekočina iz njega, potem pa jo precedi skozi snažno platno in vlij jo na to v vino. Le-to je treba potem nekaj zmešati. Ne bode dolgo, pa bode vino, izprva še kalno, vendar pa ne več vgatno, čez par dni že po polnem čisto in brez vsega okusa, ki bi ne ugajal kupcu.

Sejmovi. Dne 9. novembra v Poličanah (za svinje) in na Ponikvi. Dne 11. novembra v Ormoži, v Sp. Hočah, na Malih Rodnah, v Lipnici, v Marenbergu, pri sv. Martinu pod Vurberkom, na Paki in pri Slov. Gradci, v Oplotnici in v Laškem trgu. Dne 13. novembra v Imenem (za svinje). Dne 14. novembra na Bregu v Ptui. Dne 15. novembra na Vranskem, v Poličanah, v Središči in v Radgoni.

Dopisi.

Iz Kapele pri Brežicah. (Občinske volitve.) Pri nas je že šest, in še bo tri leta občinski zastop zakovan v verige nemčurstva, in to po sami zaslepljenosti naših volilcev. Naš g. župan, zvesti prijatelj nemčurjev, zna si dobro pot ogledati, bodi z vinom ali z jedili. Ker se je bal za svojo čast, zato je na vso moč delal in se vsakega svedstva poslužil. Pooblastila je po vseh sosednjih župnijah beračil, in prignal je, kakor turski paša, vse svoje janičarje na volišče. To se je ročno poznalo. Kateri so njegovi janičarje, tistih je skoro vsak imel pooblastilo; potem si je še najel iz Brežic g. Potočnika, da mu je pri volitvah pomagal in si svojo žalost potolažil, ker ga Brežičanje niso volili, naj se pa pri nas nekoliko raduje! Iz tega je razvidno, da ni župan bil v odbor izvoljen od svojih občanov, da si je še moral drugod glase beračiti. Škoda, da še ni v tej zadevi beračenje prepovedano, potem bi se bila g. Sorčiču trda godila; delovali so pa za-nj vsi od njega odvisni vozniki, kakor tudi vinski bratci in tako je volitev iztekla, da je bilo 15 odbornikov za-nj in samo 3 pa proti. In zdaj, ko je bil zopet izvoljen, pa mu je za en meter greben vzrastel in rekel je: zdaj si bom bič dostavil! Le dostavi si ga in bičaj svoje volilce, saj so ti dosti popili in snedli! Imamo pa tudi izvrstne „rote“; s temi lahko naš župan shaja. Prvi „rot“ je za vse bolj sposoben, kakor za to, pa taki morajo biti, kakor si jih župan želi. Po volitvi je bil vesel obed in tu se je pilo

na žalost naroda. Kako da bo uradovanje, to pozneje naznanim. To bo lepa zmešnjava. Župan uraduje nemško, odbor pa slovensko kima, kajti govori jih malo. To bode pravi „teater“ pri nas; kdor hoče poznati naše „rote“, naj se potruži v županovo krčmo. Tam jih lahko spozna, saj se jim že vrabci na strehi čudijo. Vam, dragi volilci, ki ste potegovali se za narod in pravico, Vam bodi lepa hvala. Ostanite vedno trdni, in delujte na čast svojega roda in zahtevajte od Vašega ponemčenega župana vse slovenske dopise in živinske potnice. Ako Vam tega ne stori, opomnite ga na član 19. državnih osnovnih postav. Ko bi pa še to nepomagalo pritožili se bomo na višjem mestu, da bojo še tam znali, kaki Nemec je naš g. župan. Vi pa vrli odborniki, ki niste za nemškega župana, zahtevajte pri vsaki seji slovenski zapisnik, nemškega nikoli ne podpisite. S tem bote pokazali, da ste možje, ki ste za vero, dom in carja, ne za vino in jed. Tisti pa, kateri so prodali svoj rod, so podobni Ezavu, ki je svoje prvenstvo za torilce leče dal. Toraj vsi, ki ste za narod, na stražo, da nas ne pogoltne društvo Südmark! In ako bo to društvo komu namignilo, bo gotovo v prvi vrsti naš župan. On si gotovo želi samo nemške naseljence. Preden pa dočakamo druge volitve, bode tudi že nekaj naših nasprotnih volilcev izbranih v volilnih zapisnikih, saj jim bo kmalu boben zapel, ali jim bo ta čas g. Sorčič s svojo drago nemščino na strani stal in jih li bo branil proti „Südmark“? Mi pa vsi za trdno obljubimo, da rajši pristopimo k družbi sv. Mohorja, ker je res tako malo število v naši župniji in naši zagrizenci naj grejo le v Südmark, saj že gotovo težko čaka na nje. Mi vsi pa združeno: vse za vero dom cesarja, in gotovo pride za nas beli dan: Slovan, pridi van!

Iz velike Pirešice. Dne 28. oktobra, imela je podružnica sv. Cirila in Metoda Velike Pirešice svoj prekoredni letni zbor. Akoravno je bilo vreme zelo neugodno, in je celi dan deževalo, zbralo se je vendar lepo število družbenikov in drugih gostov. Iz Celja počastili so nas vrli gospodje, dr. Hrašovec, trgovec g. Vanič in g. Kočevar. Tega pohoda smo bili lahko bolj veseli, ker vreme in cesta do kraja zborovanja pač nista bila za to, da bi se bil človek iz hiše podal. Ljudstvo je bilo kar navdušeno; in lahko si slišal med moževi besede: No, teh gospodov pa ne bomo pozabili; kakor so oni nas obiskali, tako bomo tudi mi ob priiliki njih obiskali, in le pri njih pomoči iskali, ali pa kupovali: svoji k svojim! In da naš slovenski kmet enkrat dano besedo drži, to je sveto. Zborovanje otvoril je č. g. prvomestnik, župnik Voh in je v lepi besedi razlagal o zboru velike skupščine na Bledu, ter pokazal lep uspeh, katerega ima družba povsodi, kjer

je treba rešiti deco našo iz žrela nemčurjev ali pa lahonov; ta lepi govor se je s splošnim odobravanjem sprejel. Dalje govoril je g. dr. Hrašovec tako lepo in spodbudljivo, v tako lepi in čisti besedi, da je bilo ljudstvo kar zavzeto in videl sem stare može, da so jim igrane solze v očeh ter se takale po velih licih, češ, o kako srečen sem, da sem Slovenec, ker toliko lep, mil in drag je jezik moj slovenski, je spoštovan in čislán od vsakega, kdor je čiste in zdrave pameti. Srčno hvalo izrekamo na tem mestu vrlemu g. dr. Hrašovec-u za njegove lepe besede, za lepe nauke, katere je polagal našemu kmetu na srce. Zagotovim ga, da bodo obilen sad obrodile. Vi pa, slovenski gospodarji, ako potrebujete nauka ali zastopnika v pravnih rečeh, zdaj veste, kdo ima odprto srce za nas, kdo da je naš resnični prijatelj. Kdor nas ljubi, dolžnost je, da njemu ljubezen povrnemo; toraj obiskujte v takih prilikah pisarno g. dr. Hrašovec-a v Celji! In ako pa kaj kupujete, obiščite naše vrle domače kupce, g. Vaniča in Jermana: in gos. Kočvar-ja v Celji: ovi gg. veliko žrtvujejo skozi to, da se pri vsaki priliki pokažejo ko vrli Slovenci, ker njim delajo nasprotniki veliko konkurenco: toraj vsi, brez izjeme, kupujte pri njih; in greh ima, kdor nosi svoj denar nasprotnikom v žepe. V vsakem kraju naj se zberejo može, da delajo na to, da se naše ljudstvo podučí, kje in pri kom naj kupuje svoje reči. To je naša sveta dolžnost, in to tirja naša slovenska ljubezen, svoji k svojim! Po sklepu zborovanja sledila je prosta zabava, pri kateri so se vršile lepe in navdušene napitnice, med katerimi naj omenim ovo župnika Voh-a na presvitlega cesarja, in našega novega škofa dr. Napotnika in ovo g. župana na vrle gg. iz Celja, in g. načelnika. In tako je le prehitro minil čas, nastala jo trda tema, in po srčnem slovesu smo se razšli, vsaki na svoj dom in z vzklikom: na skorajšnje svidenje! K sklepu naj še bode omenjeno, da šteje naša komaj enoletna podružnica že z novovstopnimi udi čez 80 družbenikov, kar je lepo število dovolj, ako se pomisli, da je naša občina gorska, raztresena občina, in je skupno zborovanje težavno, ker imajo nekateri udi čez eno, celo dve uri hoda do zbirališča. Ali naš kmet je prebujen, in se zaveda, da je Slovenec, da je vrli sin planin in tako upamo, da bode drugi občni zbor, ki se bode vršil prihodnjo spomlad, že mogel šteti veliko čez sto udov, v to pomozi Bog in sreča junaška! J. K. Savinjski.

Iz Slov. Bistrice. (Popravek. *) V št. 41. sem bral reči o meni, ki niso resnične. Zato

*) Le-ta popravek priobčimo, ker ne maramo, da se godi v našem listu komu krivica. Bralci, ki poznajo razmere, vedo pa lahko sami, koliko da je resnice na „dopisu“, pa tudi na „popravku“. O tem torej ni treba več besede.

Vas prosim, da sprejmete v odgovor te-le vrste: Jaz ne sovražim Slovencev in zato tudi nisem napisal, o katerem govori g. dopisnik, postavil za mojo hišo, ampak hotel sem ga le odstraniti, ker na njem besede niso bile več take, da bi se lahko brale. Če sem pa kje kake besede izgovoril, kakor mi jih g. dopisnik polaga na jezik, bile so le šala in izgovoril sem jih v društvu, ki jih je tudi lahko umelo za šalo. Zdravil pa ne dajem jaz nikoli, ako se mi ne prinese naročilo od zdravnika. Mogoče pa je že, da sem dal kje kedaj kako domače zdravilo, katero smem dati brez zdravnika. To mi potrđita lahko tudi naša domača gg. zdravnika. Vsled tega mislim, da nima v tem oziru nihče gledati na-me, tudi ne c. kr. žendarmerija, ampak če ima v tem kdo pravico, tedaj jo ima le zdravilstveni urad. Od njega pa ni doslej bilo uzroka, da bi mi kje kaj očital gledé na moje opravke. Fr. Link, lekarničar.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo, svitli cesar so se v ponedeljek iz Dunaja odpeljali v Gödöllő, unkraj Budapešte ter ostanejo ondi, kakor se sliši, blizo do božiča. — Grof Kalnoky, minister zunanjih zadev, vrnil se je v torek iz Friedrichsruhe na Dunaj in se tako potovanje, k ministru tuje države, nič kaj ne dopade ljudem, ali je pa naše cesarstvo že tako na slabem, da mu je treba povelj od Bismarcka? — Ako se posreči grofu Hohenwarthu, da združi nemške konservativce in slov. drž. poslance v svoj klub, bode jih v njem 56, torej precej lepo število. — V štaj. dež. zboru so nemški liberalci v večini in zato ne opravi v njem ne nemški konservativec ne slov. poslanec veliko, pač pa se vidi v vsem počenjanji tega zbora, da skrbi pridno za oves nemško-liberalnemu „šimlju“. Naš Vranski trg torej naj ne dobi pravice voliti v mesti in trgi, češ, da ne kaže spreminjati volilnega reda. Naj bi le bili ondi nemškutarji, o tedaj pa bi bilo že vse kaj druga. — Blizo enako godi se v Koroškem deželnem zboru ali še huje. Posl. grof Goess tovnj ni vedel v njem gledé ljudskih šol za nobeno hvalo, vendar pa je dež. zbor pohvalil, ker je za-nje že 5 milj. dovolil. V resnici, drage so te šole ponemčevalke, koristi pa nima od njih nihče, najmanj pač tamošnje slov. ljudstvo. — Nemški turnarji iz Kranjske in iz Trsta so se na obnem zboru v Ljubljani sprli med seboj ter jih je le nemško pivo potlej sopet spravilo. Kranjski Nemci so se zdeli prenapeti celo svojim nemškim bratom iz Trsta. — V Kranjskem dež. zboru so tudi letos dovolili 600 fl. nagrade za nemško podučevanje na ljudskih šolah. Ni veliko to denarja, toda škoda ga je, ker ne pomeni druga, kakor da se zavrže. —